

Banje, na planinu Ozren, okolicu Niša i veličanstveni Rtanj s najvišim vrhom Šiljkom (1566 m). Odatle vodi put na Jastrebac, a do vrha pogleda stiže se za 2,5 do 3 s. hoda. S vrha Pogleda puca krasan vidik na Južnu Srbiju.

Budući da se banja nalazi na zemljištu trošnih stijena kristal'nična škriljca, dakle na veoma ocjednu zemljištu, to blata nema ni poslije najvećih kiša. Znatna visina banje nad morem, šumovit kraj, odličan šumski uzduh, subalpinski tj. blaže planinsko podneblje, izvrsna i zdrava pitka voda, te dobri i zdravi stanovi uz dobru i raznovrsnu hranu, čine da se ova banja iz godine u godinu sve više cijeni ne samo kao topla sumporovita banja, nego i kao uzdušno lječilište.

O samom postanku kupališta nije ništa poznato. Narodna legenda vezuje postanak kupališta za doba carice Milice. Sve do prvih desetina prošloga vijeka, povijest Ribarske banje je potpuno nejasna. Svakako je vjerojatno, da je to kupalište bilo poznato kao ljekovito i kao takvo se upotrebljavalo još od starine, jer je ondje stajalo starodrevno ozidano kupatilo, koje je 1852 g. srušeno do temelja zbog trošnosti. Te godine pohodio je Ribarsku Banju knjaz Aleksandar Karađorđević i po njegovoj naredbi podignuto je novo kupatilo, koje je već 1853 g. predano bolesnicima. To je kupatilo, ozidano u stilu ondašnjih kupatila, predstavljalo pravi istočnjački »hamam«, podignut nad samim izvorom, a na temeljima staroga kupatila. Nakon mnogih stradanja u raznim ratovima (Turci su 1876 g. sve osim glavnoga kupatila savrnili sa zemljom) Ribarska Banja postupno se podizala i stjecala sve veći broj gosti, dok nije konačno postigla svoje današnje moderno uređene zgrade i svu savremenu udobnost.

Izvora sumporovite vode ima nekoliko, koji su po hemijskim sastojcima međusobno slični, a razlikuju se u temperaturi. Po hemijskom sastavu slični su sumporovitim izvorima u Pirinejima. Najveća grupa izvora nalazi e u rezervoaru iza toploga kupatila (zapremina oko 250 kub. m.). Iz njegova dna izbija voda na više mjesta iz pukotina stijena s temperaturama od 33° C do 41,5° C. Srednja toplina čitave vode iznosi 38,7° C. Ova se voda upotrebljava za bazene, a po potrebi i za kade. Jedan izvor od 38° C izbija u samomu bazenu prvoga razreda. Dva izvora od 37,6° C nalaze se pored puta za Samar, a njihova se voda sakuplja u zaseban rezervoar. Mlak izvor (oko 25° C) nalazi se u klisuri, u ogromnu bloku stijena. Ova se voda miješa s hladnom vodom, koja također tu izbija, te je sprovedena u hladno kupatilo. Kod pekarnice nalazi se hladna sumporovita voda od 16,1° C, koja se upotrebljava za piće.

Po analizi topla mineralna voda ovoga kupatila je sumporovita homeoterma, s karakterom slabih alkalnosaliničnih voda